

JABŁUSZKO

GAZETKA PARAFII JABŁONNA WRZESIEŃ 1993 Nr 2(5) ROK 11

NASZE BUDOWANIE

Czas jesieni, żółknące i opadające liście, pustoszące pola, zmuszają nas do refleksji o przemijaniu, o upływającym szybko czasie. Rolnicy wychodzą na pola, aby zebrać ostatnie plony ziemi - owoc swojej całorocznej pracy i Bożego błogosławieństwa. Chociaż tegoroczne plony mogą cieszyć, to jednak sytuacja gospodarcza, nie rozwiązanych problemów dotyczących wsi, często pozbawia radości i entuzjazmu. Wiele rodzin staje przed problemem, jak związać koniec z końcem. Stawiamy sobie wiele pytań, szukamy najlepszych rozwiązań. I chociaż często na te pytania nie możemy znaleźć jasnych odpowiedzi, a problemy się piętrzą, to jednak - pomimo wszystko - nie wolno nam tracić wiary i nadziei w sens naszej pracy, naszego życia. Nasza praca ma nam nie tylko zapewnić godziwe warunki życia, ale to jest przede wszystkim droga naszego uświęcenia, zbawienia. Cokolwiek robimy, nie możemy tylko patrzeć na doraźne korzyści "co mi to da?"

W takiej perspektywie musimy również uczyć się patrzeć na wspólnotę jaką jest parafia - tak w wymiarze duchowym jak i materialnym. I chociaż nie jest to czas zakończenia sezonu prac budowlanych w naszej parafii, to może czasami warto spojrzeć na to czego dokonaliśmy w ostatnich latach, ile wykonaliśmy w ostatnim roku. Odpowiedzieć sobie na pytanie: "ile w tym jest mojego wkładu przez ofiary i przez pracę?" W tym roku ukończyliśmy zasadniczą część murów kościoła. Został przygotowany szalunek i zbrojenie podciągów i płyty dachowej. Zostały przygotowane i umocowane łąty pod bla-

chę. W minionym tygodniu rozpoczęliśmy zalewanie stropu. Chcielibyśmy jeszcze w tym roku nakryć część kościoła i zabezpieczyć pozostałą.

Chociaż można być zadowolonym z wykonanych prac, to jednak nasuwa się pytanie "czy pomimo wszelkich trudności można było wykonać więcej?" Niestety, chyba tak. Niektórzy wydają się być zmęczeni, inni - jak do tej pory - nadal stoją z boku i przyglądają się. Dlatego tym większą wdzięczność i podziękowanie kierujemy do wszystkich ofiarodawców i pracujących na budowie. Niech Bóg przez dalszy wkład pozwoli nam wszystkim doczekać dnia, kiedy nasz nowy kościół będzie otwartym domem modlitwy, będzie miejscem pomocy i tym którzy odeszli, i nam, którzy jeszcze jesteśmy w "drodze" do domu Ojca.

Proboszcz

KS. JAN TWARDOWSKI

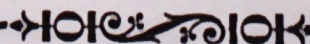
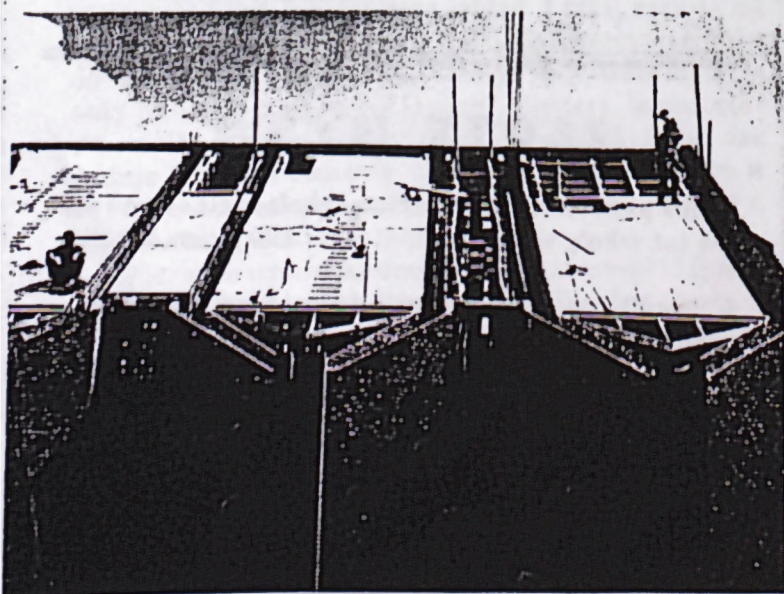
Śpieszmy się

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko to co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna wlec całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpacz
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego

Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna
zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
przychodzi jednocześnie jak patos i humor
jak dwie namiętności wciągnąć słabsze od jednej
tak szybko stąd odchodzą jak drożdż milkną w lipcu
jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon
żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
choć większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć
kochamy wciągnąć za mało i stale za późno

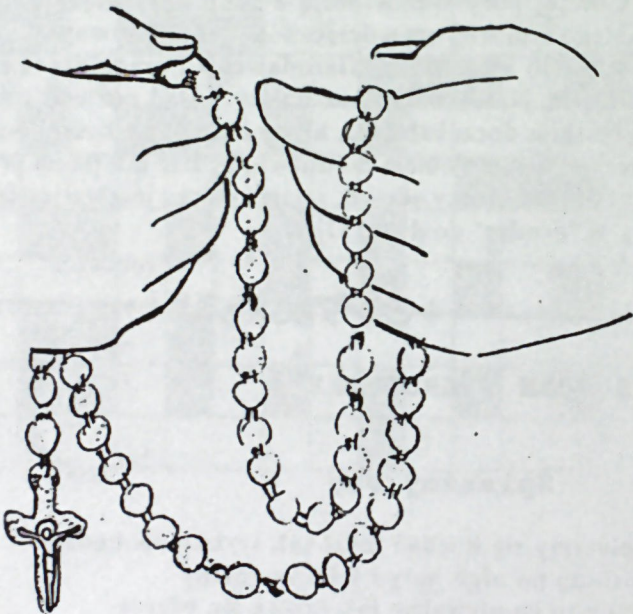
Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą

RÓŻANIEC

Różaniec nazywany również koronką jest sznurkiem paciorków, które są pomocą w odmawianiu modlitwy różańcowej. W Kościele Katolickim najczęściej różaniec stanowi zestaw 50 paciorków, podzielonych na na dziesiątki, przy czym każdy z nich oddzielony jest paciorkiem innej wielkości lub kształtu. W czasie modlitwy różańcowej powtarza się 150 razy Pozdrowienie Anielskie. Każdy z 15 dziesiątków poprzedza Modlitwa Pańska, a kończy Chwała Ojcu. W trakcie odmawiania tych modlitw rozważa się kolejne tajemnice z życia Chrystusa i Maryi zgrupowane w 3 częściach - tajemnicy wcielenia, tajemnicy męki i śmierci Chrystusa oraz w tajemnicy zmartwychwstania.

Autorem modlitwy różańcowej jest najprawdopodobniej święty Dominik. Ponieważ modlitwa swymi początkami sięga końca XI wieku, dlatego to twierdzenie nie jest ścisłe. Zasługą św. Dominika i jego braci zakonnych było z pewnością rozpowszechnienie tej formy modlitwy zwanej Psalterzem maryjnym. Od wieków modlitwa różańcowa cieszy się poparciem papieży. Św. Pius V wydaje bullę *Consueverunt* - fundament dla dalszego rozwoju różańca. Ten sam papież ustanawia również święto Matki Bożej Różańcowej jako wyraz wdzięczności za zwycięstwo odniesione przez chrześcijan pod Lepanto w 1571 r. Papież Leon XIII zwany "papieżem różańcowym" wydał 12 encyklik i 2 listy maryjne. Jest on autorem inwokacji do Litanii Loretańskiej: "Królowo różańca świętego". Pius XII nazywa różaniec syntezą Ewangelii i życia chrześcijańskiego. Papież Jan XXIII w "Dzienniku duszy" nazywa modlitwę różańcową istotnym elementem duchowości człowieka. Paweł VI w Adhortacji "Marialis cultus" z 1974 r. omawia istotne elementy modlitwy różańcowej, jej relacji

do liturgii i możliwości odmawiania tej modlitwy w gronie rodziny. Jan Paweł II nie rozstaje się z różańcem. Wskazuje, że obok modlitwy Anioł Pański, różaniec jest jego ulubioną modlitwą. W Karmelu w Coimbra w Portugalii mówił: "Różaniec to moja ulubiona modlitwa! Wspaniała w jej prostocie i głębi. Na tle słów Zdrowaś Maryja dusza uzmysławia sobie zasadnicze wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa. Modlitwa tak prosta i tak bogata. Z głębi mojego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania".

Dzisiejsza forma różańca została aprobowana przez św. Piusa V w XVI w. Od XVI wieku nie uległa przez stulecia istotnym zmianom. Różaniec jest modlitwą na wskroś ewangeliczną. Z Ewangelii pochodzi treść tajemnic, także Modlitwa Pańska - fundament modlitwy chrześcijańskiej. Biblijne są również słowa Pozdrowienia Anielskiego i radosne powitanie św. Elżbiety. Różaniec jest modlitwą wybitnie Chrystusową, bo Chrystus jest punktem centralnym medytacji różańcowych. W różańcu czcimy także Matkę Najświętszą uwielbiamy ją wraz z Nią Chrystusa, a z Nim Trójcę Przenajświętszą.

Rozważanie tajemnic różańca stanowi modlitwę miłą Matce Najświętszej. Dała temu wyraz w objawieniach w Lourdes i Fatimie. Świętej Bernadecie w 1858 r. ukazuje się zawsze z różańcem w ręku. W Fatimie w 1917 r. nazwała siebie Matką Bożą Różańcową. W czasie 6 objawień od maja do października powtarzała: "Odmawiajcie codziennie różaniec, aby uzyskać pokój dla świata i koniec wojny". Podczas trzeciego objawienia 13 lipca 1917 r. powiedziała: "Kiedy odmawiacie różaniec, mówcie po każdej tajemnicy: O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba, a zwłaszcza te, które najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia". Na życzenie Matki Bożej powstała modlitwa zwana Różańcem fatimskim.

W różańcu szukają oparcia ludzie starsi, w sile wieku, młodzież, dzieci. Odmawiają go ludzie pełni sił i bardzo nieszczęśliwi. Modlitwa ta nie wymaga uroczystości. Można ją odmawiać wszędzie. Dlatego odmawiamy różaniec na miarę otrzymanej łaski Bożej i bogactwa własnego wnętrza.

Aleksandra Kaczor

ZŁOTE MYŚLI

Dzień powszedni jest właściwą szkołą życia i z pewnością też szkołą wiary.

(Chrystian Schutz)

Człowiek uczy się przez całe życie, z wyjątkiem lat szkolnych.

(Georg Laub)

Cierpliwość jest drzewem, które ma gorzkie korzenie, ale bardzo słodkie owoce.

(perskie)

Z KART HISTORII

1. JABŁONNA

X

Po ciekawej, pełnej faktów i dat historii Parafii w Bychawce, przyszła kolej na równie ciekawy i pasjonujący temat dotyczący naszej miejscowości. Temat jeszcze trudniejszy do opracowania niż poprzedni. Jeżeli chcemy sięgnąć w bardzo daleką przeszłość, to niestety jesteśmy często bezradni. Pradzieje naszej miejscowości toną w mrokach. Brak dokumentów pisanych - najbardziej wiarygodnych świadectw historycznych - przysparza wiele problemów.

Nieocenionym źródłem informacji o najdawniejszym życiu naszych przodków są wykopaliska. Pewne ślady przeszłości odnajdujemy również w zachowanych do dnia dzisiejszego obyczajach i zwyczajach, jak np. palenie ognisk i puszczanie wianków w noc świętojańską, różne obrzędy weselne, które sięgają swoimi początkami zamierzchłych czasów. Przekazywane ustnie z pokolenia na pokolenie legendy, baśnie, pieśni i przysłowia dostarczają także historykom wiele informacji. Dzieje naszej miejscowości związane są ściśle z powstawaniem i rozwojem Lubelszczyzny. Jak wynika z badań archeologicznych dzieje tego obszaru rozpoczęły się wraz z pojawieniem się tu pierwszego człowieka i sięgają XXVIII-XXVII tysiąclecia przed Chrystusem.

Życie ówczesnych ludzi skupiało się głównie nad brzegami rzek i jezior, gdzie las się przerzedzał i łatwiej było o ziemię pod uprawę. Uprawiano głównie zboże, które stanowiło podstawę pożywienia. Należy sądzić, że również życie pierwszych mieszkańców Jabłonnej skupiało się nad rzeką Jabłonna w części zwanej obecnie "Stara Wieś". Taką nazwę rzeki podaje Jan Długosz w Liber Beneficiorum. Przypuszczenie to potwierdzają źródła pisane z późniejszego okresu. Początkowo mogła być to osada z kilkoma domostwami, które w tym okresie wznoszono z drzewa na zrąb lub budowano jako ziemianki na odpowiednich do tego gruntach.

Nazwa Jabłonna jest archaicznym przymiotnikiem utworzonym od rzeczownika jabłoń. I tutaj nasuwa się pytanie, co było źródłem inspiracji dla ówczesnych ludzi do wyboru tej a nie innej nazwy? Czy może były tu sady jabłoni? A może coś innego? Niestety, to pozostanie wielką tajemnicą pierwszych jej mieszkańców. Jak podaje Rejestr Poborowy Województwa Lubelskiego w 1414 r. nazwa miejscowości brzmiała Jabłona, w 1427 r. - Jablonka, a 1430 r. - Jablonow.

Pierwsza wzmianka dotycząca miejscowości Jabłonna pochodzi z Kroniki Parafii Bychawka. Jest to odpis dokumentu erekcyjnego i fundacyjnego parafii z 1332 roku, spisany w obecności kilku świadków, między innymi Hieronima właściciela wsi Jabłonna. Jednak zdaniem historyków - o czym było szerzej napisane w opracowaniu Historii Parafii Bychawka - jest on falsy-

fikatem. Brak pewnych danych historycznych nie pozwala na dokładne określenie czasu powstania miejscowości. Można jedynie przypuszczać, że początki Jabłonnej sięgają XIII wieku.

Beata Januszek

(ciąg dalszy w następnym numerze)

PRZYKAZANIA "WYCHOWAWCZE"

Pytanie: "Jak wychowywać dziecko?" - przejawia się w wielu rozmowach rodziców i jest przedmiotem autentycznej troski dorosłych. Może pomocny okaże się dekalog "przykazań" dla rodziców, zaczerpnięty z młodzieżowego tygodnika wychodzącego w stolicy Kamerunu. Brzmi on następująco:

- 1) Od wczesnej młodości dawaj dziecku wszystko, czego zapagnie - w ten sposób wyrośnie ono w przekonaniu, że należy mu się od świata wszystko.
- 2) Jeżeli dziecko przeklina, śmiejcie się - ono pomyśli, że jest dowcipne.
- 3) Nie mówcie mu nigdy: "To jest złe" - mogłoby nabyć się kompleksów. A kiedy dorośnie i ukradnie samochód, będzie słusznie przekonane, że padło ofiarą złego społeczeństwa.
- 4) Naprawiaj wszystko, co twoje dziecko popsuje - powinno przecież nabrać przeświadczenia, że odpowiedzialność zawsze spada na innych.
- 5) Pozwalajcie dziecku na wszystko - niech jego umysł odżywia się także śmieciami.
- 6) Kłótnie rodzinne aranżujcie zawsze w obecności dzieci - kiedy wasze małżeństwo rozleci się, nie będą tym zaskoczone.
- 7) Dawajcie dziecku pieniądze, których się domaga - po coś ma mieć te same trudności z ich zdobyciem, które wy macie.
- 8) Zaspakajajcie wszystkie pragnienia dziecka: słodycze, napoje, lody i wszystkie wygody - inaczej może być sfrustrowane.
- 9) Bierzcie zawsze dzieci w obronę przeciw sąsiadom, nauczycielom i wszystkim innym dorosłym.
- 10) Kiedy zaś wyrośnie na prawdziwego nicponia - ogłoście wszystkim, że nie mieliście na to żadnego wpływu...

KRZYŻE I KAPLICZKI

Wśród wielu świadectw wiary i pobożności naszych praocjów jakie pozostały na naszej ziemi są kaplice i krzyże przydrożne. Stawiano je najczęściej przy skrzyżowaniach dróg. Miały przypominać ludziom o Bogu, bardzo często stanowiły wotum wdzięczności za otrzymane łaski, bądź zawierały prośby o Boże błogosławieństwo i opiekę. Przyczyniały się też do rozwoju ludowej twórczości religijnej. Niewiele z tego bogactwa pobożności ludowej zdołało oprzeć się upływowi czasu i różnym działaniom człowieka. Aby więc to dziedzictwo uchronić od zapomnienia, przywołać - jakże często już strzępy historii z pamięci ludzi starszych - rozpoczynamy w tym numerze naszej gazetki spisywanie historii kapliczek i krzyży, które znajdują się na terenie naszej parafii. Jednocześnie zwracamy się z serdeczną prośbą do wszystkich, którzy bądź to z własnego życia, bądź z opowiadań swoich rodziców lub dziadków posiadają jakiegokolwiek informacje związane z kapliczką lub krzyżem, o przekazanie ich ks. proboszczowi lub samodzielne opracowanie ich historii.

1. Radków.

Najstarsza kapliczka na terenie naszej parafii znajduje się na Radkowie przy trasie lubelskiej.

Jak podaje "Katalog zabytków sztuki w Polsce" pochodzi ona z XVIII wieku. Została wymurowana z kamienia i cegły w stylu barokowym. Posiada czworoboczny cokół o średnicy 150 cm. Narożniki są zaokrąglone, na cokole wklęsłe. Daszek na kapliczce jest stożkowy. Wcześniej kryta była dachówką. Od 1987 r. pokryta jest blachą. Wysokość jej wynosi 290 cm. Do około 1983 r. we

wnęce umieszczona była figurka ludowa Matki Boskiej z Dzieciątkiem o wysokości ok. 80 cm. Według przekazów twarz Matki Bożej wyrażała boleść, Jej prawa ręka spoczywała na sercu. U jej stóp umieszczony był wąż a na cokole znajdował się napis: "Ona zetrze głowę twoją". Figurka ta została skradziona. W ostatnim okresie czasu, staraniem p. Kotowicz, parafianie dokonali odnowienia kapliczki. Zostały wykonane nowe tynki na zewnątrz i wewnątrz, kapliczkę pomalowano na biało i zrobiono chodnik. We wnętrzu znajdują się gipsowe figurki Matki Bożej. W maju niewielka grupa dzieci i starszych gromadzi się przy niej śpiewając Litanie Loretańską. W Wielką Sobotę przy kapliczce ma miejsce poświęcenie pokarmów. Teren wokół kapliczki jest starannie uprzątnięty a w okresie letnim zawsze znajdują się świeże kwiaty.

Opr. xjt

UŚMIECHNIJ SIĘ

- Dlaczego ciągle rozprawiasz o moich starych błędach - broni się małżonek - myślałem, że je już przebaczyłaś i zapomniałaś.

- Reczywiście, przebaczyłam i zapomniałam - odpowiada małżonka - tylko chcę być pewna, że ty nie zapomniałeś mojego przebaczenia i zapomnienia.

Młody naukowiec, zafascynowany osiągnięciami nauki i techniki, w rozmowie ze starym pustelnikiem chełpił się możliwościami człowieka we wszechświecie:

- My ludzie możemy szybować w powietrzu jak ptaki, potrafimy wszystko to, co ptaki - tłumaczył zawzięcie.

- Wszystko... z wyjątkiem siedzenia na drucie koleczastym - wtrącił pustelnik.

ŻYCIE KULTURALNE

Rolnik z Raclawic spotyka się z dziennikarzem. *Jak wygląda u was życie kulturalne?* - pyta z zaciekawieniem gospodarza dziennikarz.

Kiedy rano wstaję wypijam 50. Za godzinę wypijam 100. A kiedy w południe otwierają bar to się wypije razem z sąsiadami a to piwko, a to 100 - mówi gospodarz.

Ale to wszystko pójdzie do prasy. Nie wypada chyba tak pisać o życiu kulturalnym - zauważa dziennikarz.

A więc życie kulturalne wygląda u nas tak - mówi raclawicki chłop.

Kiedy rano wstaję, przeczytam sobie 50 stron, za jakąś godzinę przeczytam 100 stron. A od południa razem z sąsiadami czytamy sobie po 100 stron, a to po 200, czasami po 300. Wieczorem natomiast to my mamy pod lasem poetę ludowego, który co napisze, to my zaraz przeczytamy.

Z ŻYCIA PARAFII

*** 3 marca rozpoczęliśmy sezon prac związanych z budową kościoła przywiezieniem z lasu 210 stempli budowlanych. Ze względu na niesprzyjającą pogodę prace murarskie rozpoczęły się dopiero 14 kwietnia.

*** W Wielki Czwartek 8 kwietnia w Archikatedrze Lubelskiej z rąk Ks. Abpa Bolesława Pylaka otrzymał święcenia diakonatu kleryk Jan Rząd, odbywający w naszej parafii praktykę duszpasterską. Życzymy mu wielu łask Bożych.

*** Na święta Wielkanocne Helena Kotowicz ufundowała i wykonała piękną chorągiew dla naszej parafii. Składamy jej szczególne wyrazy wdzięczności za kolejny dar serca i swojej pracy.

*** 10 maja odbyła się uroczystość odpustowa Wniebowstąpienia Pańskiego. Uroczystą sumę odprawił ks. Waldemar Żyszkiewicz, proboszcz z Bychawki, a kazanie wygłosił O. Bartłomiej Mazurkiewicz z Zakonu Bernardynów.

*** 23 maja na sumie 33 dzieci z klas II przystąpiło do I Komunii św.

*** W maju ks. proboszcz dokonał zmian w Radzie Parafialnej. Z funkcji Radnego został zwolniony P. Stanisław Banach. Rodziny, mieszkające w tej części Radkowa zostały przyłączone do grupy Dojutrka. P. Banachowi za pracę i jego wkład dla dobra naszej parafii składamy serdeczne Bóg zapłać.

*** 20 czerwca na sumie odbyła się uroczystość jubileuszowa 50-cio i 25-lecia zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego w której udział wzięli Stefania i Stanisław STASZCZAK, Eleonora i Waław Kraska, Zofia i Henryk ZONIK - obchodzący 50-lecie oraz Maria i Tedeusz NAWŁATYNA, Alicja i Tadeusz KUREK, Krystyna i Zenon KRZYKAŁA - obchodzący 25-lecie. Jubilatów składamy najserdeczniejsze życzenia. Warto przy tej okazji zaznaczyć, że na terenie naszej parafii mieszka obecnie 20 par małżeńskich, które przeżyły ze sobą 50 i więcej lat.

*** W niedzielę 20 czerwca liczenie wiernych wykazało, że we Mszach św. w naszej parafii uczestniczyły 672 osoby, a do Komunii św. przystąpiło 191 osób.

*** W tegorocznej XV Pieszej Pielgrzymce z Lublina na Jasną Górę wzięło udział z naszej parafii 7 osób.

*** 1 IX przy licznych udziałach dzieci, rodziców i nauczycieli Mszą św. rozpoczęliśmy nowy rok szkolny i katechetyczny. W tym roku lekcje religii w naszej szkole

prowadzą: ks. Józef Łukasz, Aleksandra Kaczor, Zenobia Książek i Urszula Paździor.

*** W niedzielę 5 września na sumie odbyła się parafialna uroczystość dożynkowa. Wyrazem wdzięczności Bogu za Jego błogosławieństwo i łaski były 3 bochenki chleba i 4 piękne wieńce dożynkowe, które w tym roku przygotowali parafianie z Drogi Sklepowej, Drogi Szkolnej i Drog Krzaczkowych.

*** Bardzo pomyślnie przebiega zbiórka comiesięcznych ofiar na dzwony. W połowie września suma ofiar wynosiła 59.338.000 zł., co stanowi około 2/3 kosztów dzwonów. Według ostatnich informacji z odlewni w Przemyśle dwa dzwony są już odlane, pozostał do wykonania tylko najmniejszy. Jest więc nadzieja, że na początku października będziemy mieli dzwony.

NOWI PARAFIANIE

Od kwietnia przez chrzest do naszej wspólnoty parafialnej zostali włączeni: Piotr RYMARZ, Diana ŚLĘCZEK, Damian SAŁATA, Magdalena SYKUŁA, Katarzyna NIEDŹWIEDŹ, Luiza Anna TATARA, Piotr Rafał SIEWIERSKI, Wojciech MAKSIM, Kamil ZIĘTEK, Damian GÓRA, Marek Marcin SĘDLAK, Kamil Szymon ŚWIDERSKI, Natalia CZERNIC, Magdalena Małgorzata KARDAŚ.

NA ŚLUBNYM KOBIERCU

Mariusz Piotr ZIĘTEK i Wiesława Halina KŁOS
Robert Andrzej KOZIOŁ i Barbara Zofia KOŁACZ
Mirosław FILOZOF i Anna Maria TARASIŃSKA
Wojciech WÓJCIK i Marta Joanna HODOREK
Zbigniew KARBOWNICZEK i Agnieszka JANUSZEK
Tomasz JANISZEK i Elżbieta Ewa DYMITRZAK
Andrzej Tadeusz KOWALIK i Zuzanna Maria KUREK
Leszek ZDYBEL i Edyta Danuta KLIZA

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

DOBRY JEZU A NASZ PANIE...

+Marianna DOJUTREK - 1.75; +Józef MALEC - 1.55;
+Józefa KOZIOŁ - 1.70; +Anna KRUSIŃSKA - 1.45;
+Aleksandra ŚWIDERSKA - 1.60; Julian KUREK - 1.62.

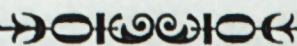
....DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE

Kto pierwszy podaje rękę na powitanie, czy na pożegnanie?

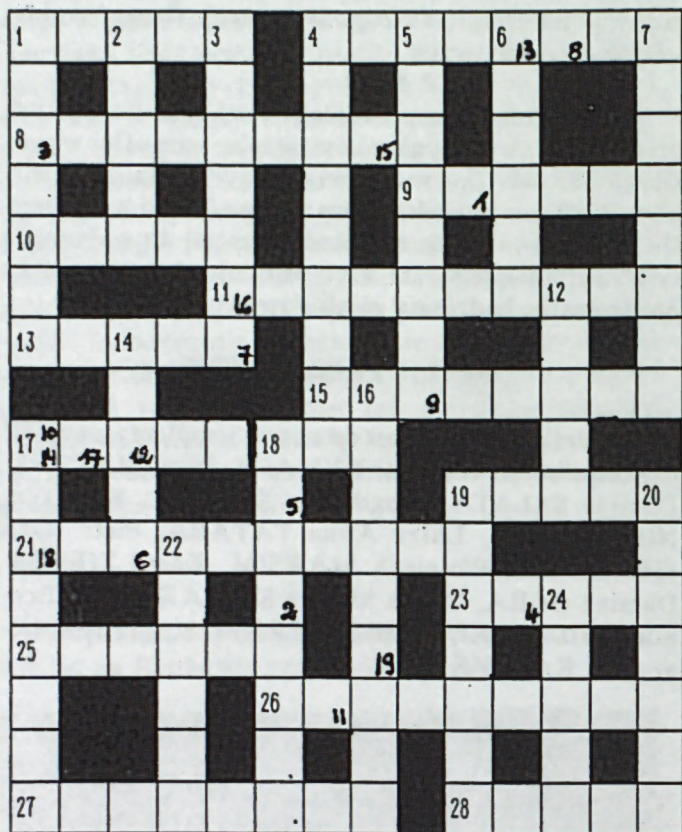
W wielu sytuacjach nie wiemy jak się zachować, jaki trzymać fason. Podaje rękę starszy młodszemu, kobieta mężczyźnie, dziewczyna chłopcu.

Podaj całą dłoń, zdecydowanie, nie mięczakowato, byle nie za mocno. Nie potrząsaj cudzą ręką.

KRZYŻÓWKA nr 5

Dziś
w JABŁUSZCE

SPONSORA!!!

Bardzo serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy składając ofiary przyczyniają się do wydawania naszej gazetki parafialnej. Dzisiejszy 5 numer jest maleńkim jubileuszem. Licząc na dalsze wsparcie

Parafian i Czytelników, serdecznie zapraszamy do współpracy w redagowaniu "JABŁUSZKA".

DZIĘKUJEMY!!!

Dzisiejszy 5 numer "JABŁUSZKA", podobnie jak poprzednie, ukazał się dzięki życzliwości Dyrektora "MEBEXU" Pana Sławomira ŻBIKOWSKIEGO, który umożliwił wykonanie odbitek kserograficznych. Licząc na dalszą współpracę, w imieniu Redakcji i Czytelników składamy mu serdeczne podziękowania.

Kupon nr 5

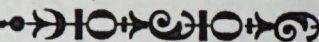
POZIOMO:

1) potężny bat, 4) można go zdobyć po uzyskaniu stopnia magistra, 8) Chrystus (J 4,42), 9) środek stylistyczny lub... wyzwisło, 10) loteria liczbowa, 11) opatrywanie np. przedmiotu zakodowanymi informacjami, 13) rzymska lub biskupia, 15) dokument będący dowodem przeprowadzenia operacji gotówkowej przez kasę, 17) znawca kultury i religii żydowskiej, 19) święta patronka ognia, 21) kształci kandydatów do stanu duchownego, 23) tlenowiec, 25) dawna nazwa Hiszpanii, 26) w jednym z męskich zgromadzeń zakonnych, 27) w mitologii greckiej uczestniczka łowów kalidońskich, 28) nie zawsze bywa zielona.

PIONOWO:

1) polski pisarz, który przełożył znane dzieło A. Frycza Modrzewskiego, 2) droga, gościniec, 3) związek organizacyjny występujący w owocach, miodzie itp. 4) wydziału wyższej uczelni, 5) część męskiej bielizny, 6) tor po którym porusza się statek kosmiczny, 7) procentowy udział autora w zyskach z wydania książki, 12) jezioro w Afryce, 14) miasto wojewódzkie nad Mleczną, 16) pojazd do przewożenia chorych, 17) miasto do którego schronił się Dawid przed gniewem Saula, 18) dawny pojazd na resorach, 19) kolor czerwony z odcieniem fioletowym, 20) państwo w Europie, 22) imię, które otrzymał od Boga Jakub lub państwo, 24) członkini rady miejskiej.

Litery z pól ponumerowanych w dolnej części utworzą hasło, które tylko z kuponem należy przesłać na adres Redakcji do 15 listopada br. Wśród prawidłowych rozwiązań rozlosowane zostaną nagrody książkowe.

Rozwiązanie krzyżówki nr 4

POZIOMO:

1) Barabas, 5) kękol, 8) seminarium, 9) kapok, 10) agitator, 11) tramp, 12) schizmatyk, 14) plar, demon, 17) pastorałka, 20) lanca, 22) Labrador, osada, 25) Chesterton, 26) autor, 27) fruktoza.

PIONOWO:

1) brokat, 2) rozprawa, 3) biskupstwo, 4) Zwingli, 5) kwant, 6) kwintet, 7) lambrekin, 13) medalionik, 14) populacja, 16) Mindanao, 18) subiekt, 19) apokryf, 21) azalia, 23) Artur.

HASŁO: "CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAN JEST"

Za prawidłowe odgadnięcie i nadesłanie hasła nagrody książkowe otrzymują: Grzegorz STACHYRA i Mieczysław BERBEC - obaj z Jabłonnej.

GAZETKĘ OPRACOWALI:

ks. Józef ŁUKASZ, Beata JANUSZEK, Aleksandra KACZOR, Zenobia KSIĄŻEK.
Adres Redakcji: PARAFIA WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO, 23-114 JABŁONNA LUB.

